

Р О З Р А Д А

ВІРА ВОВК

РІО-ДЕ-ЖАНЕЙРО

2021

1. РОЗРАДА

Ти знов прилинеш уночі
Засвітиш з теміні зіниці,
Покладеш руку на чоло
Скріпити думи слабосильні.

Зарожевіє небозвід,
Розсіє росами довкола.
І в безгомінні зазвучить
Співуче слово.

2. СТРАСТІ ВІД СВЯТОГО МАТЕЯ

Ходімо, сестри, разом ридати
В час болю, зневіри й гніву,
Ікона сонця у мряках, і небо
Закрите від ласки завіту.

В очах Голгофа пустих поселень,
Могил у безстежжі степу;
Коли бездомний вітер колише
На спочин утомлену землю.

Сирітські сльози, вдовині ридання
Потоками обмивають
Затулені вічі юних героїв –
Сердець незагоєну рану.

Молімося, сестри, перед розп'яттям,
Аби ліси зашуміли
І всіми барвами загоріли
Усохлі, відроджені квіти.

3. СТРАСТІ ВІД СВЯТОГО ЙОАНА

В молитві потонули
Всі міри: Свят! Свят! Свят!
Над земними словами –
Господь у небесах!

Його не перевершать
Вечірний неба вид,
Верхів'я Джомалюнгми,
Ні океанський глиб.

Коли Господь на дереві
Розп'ятий став за нас
За співчуття людині,
Пінився сатана.

Наш Бог є милосердя,
Не володар-тиран,
Для Нього – наша вірність,
Любови вічний дар.

4. ШПИЛЬ ГОРИ

Знімаюся на шпиль гори
Найгладшою стіною,
Маю здобути її верх
Чи в радості, чи в болю.

Мушу сповнити зов життя,
Що Бог мені дарує,
Перемогти в кріпості небес
Усе негідне й люте.

Не жде мене за це престол,
Ні золота корона.
Поетові здобути верх –
Найвища нагорода.

5.КАРПАТСЬКА РАПСОДІЯ

Чи сніг на полонині,
Чи в маках всі поля,
Господні ноги ходять
В гуцульських постолах.

Йому птахи щебечуть,
Коряться плазуни,
Медведя Він годує
Малинами з руки.

Коли сумна трембіта
У скарзі до небес,
То радісна флюяра
Розраду всім несе.

Як душу ворухобить
«Гуцулка» чи «аркан»,
Навіть Ісус тупцює
І злиться сатана.

Нехай шумлять смереки
Й колишеться земля!
Тупцюймо з нашим Богом
В гуцульських постолах!

6. ПРОВЕСНА

Це – провесна приносить
Довколишній концерт,
Й кохання в глиби серця.
І будиться поет.

Потік на дримбі грає,
На дзвониках – верба,
Береза – на клярнеті,
На флейті – бузина.

Однак минеться з'ява
Й не зрадить кабала,
Чи скрипка заніміє
Й заграє контрабас...

7. ПАМ'ЯТКИ

З далеких далей надсилаю
Своїй любимій Україні
Пам'ятки різнобарвного життя
Дорогоцінні.

Піано, скрипку і бандуру,
Кераміку культур старих,
Малюнки, різьби, вишиванки
Та збірник різномовних книг.

Прийми від серця, Україно,
Мій подорожний вік трудний
У щедрої душі дарунках,
Хоч не з багатії руки...

8. ЗОЛОТИЙ КУМИР

Кумир золотий уранці
Свого ярмарку не забуде,
Продає свій товар задурно
І за надплату інший купує.

За пиху платить діаманти,
За самолюбство – щиро
Підібрані самоцвіти
Й корали на щире намисто.

За монети купує совість
Й усе, що не чисте й негоже.
Душа обідніла ридає,
А дідько в кулак регоче...

9. ВІДРОДЖЕННЯ

Коли година смутку
Надходить при зорі,
Ласкавий вітер гладить
Волосся на чолі.

Спросоння знову тьохне
Невтомний соловій
Й закопане кохання
Прокинеться вночі.

Понад високі гори
Запахне тиміям,
Розбудить ясну радість
Й відновлене життя.

10. ПОЧАТОК ЛІТА

Коли ясніє на небозводі
І розцвітає погода,
В далекі далі знов закликає
Розбуджена давня дорога.

Мариться знову сісти на крила
Сокола чи пелікана,
Бо за пригодами полетіти
Кличе дорога з-за рана.

Як без пригоди поетові бути
З началом погідного літа?
І навіть коли заведуть його крила,
Завжди залишиться мрія.

11. ПОЕЗІЯ

Господь, Творець і Спаситель,
Рятує химерне життя
Й для рівноваги дарує
Страждання на земний шлях.

Серед погідного верем'я
Збирається буревій,
Коханням роздерте серце
З печалями в череді.

Гоподь відає страдну людину
Й бажання безвихідних мрій,
Поезії пільгу дарує,
Як довго твій вік молодий.

12. ДОБРОДІЙ І ЛИХОДІЙ

Стратегія лиходія:

Цукрованими словами
Героя собі підкорити,
Щоб з вірного став поганин.

Добродій з небес надсилає
Героєві дар побороти
Підступного лиходія
Й здобути найвищі пороги.

Добродієві віддаймо
Наші надії та мрії,
Хай цвітуть замість терня троянди
Та лілії довготілі.

13. КУЩ МАНАКА́

Уже цвіте на бальконі
Південний кущ манака́,
Ароматом своїм притягає
Двобарвна цвіту краса.

Його коріння прикрила
Двох рідних могил земля,
Де рідні душі далеко,
Всі подруги та сестра.

Ти кущ мені найдорожчй
З усіх полудневих рослин,
Фіялково-білим цвітом
За найрідніших молись!

14. ВЕЛИКА П'ЯТНИЦЯ

Коли я стою під Господнім розп'яттям,
Дивлюся на страсті та людську погорду,
Моє серце кривавить, бо в них відчуваю
Жорстоку зневагу до свого народу.

До сліз сирітських, ридань удовиних,
Ослілених в бою кульгавих героїв,
Минувшини гордої й чесної слави,
Батьківського права та правди святої.

Я вірую в радісне майбутнє світу,
У переможне над смертю весілля,
У Провидіння Господнє вічне
Й по Страсній П'ятниці – Воскресіння!

15. ПІД РОЗП'ЯТТЯМ

Я плачу під Твоїм розп'яттям,
Як Магдалина,
Так плаче надрубана в лісі
Ялиця.

Так плачуть весняні потоки
Й орел однокрилий,
Зірвана стокороть в полі,
Вінок на могилі.

Ти, хто вічний володар
У світлі й тінях,
Висуши мої сльози
Воскресінням!

16. НАДІЯ

Колись надійде воскресний день
І ми пробудимося щасливі,
Воркотітиме голуб на черешні
Й синиця співатиме на калині.

Лелека звиватиме гніздо на дзвінниці
І чайка купатися в Чорному Морі,
Де чайки козацькі з Дніпра напливали
З тризубом на стягу своїм малиновім.

Предвічний дарує світлий Великдень
Усім, хто оплакує страсті Господні,
Усіх, хто очікує Його воскресіння,
Підносить надія над врем'я недолі.

17. ПЕРЕЛІСКИ

У мене осінь надходить,
Половіє усе зелене,
А в тебе переліски квітнуть
І радують кожне серце.

Розквітни мені, переліску,
Любимий весняний цвіте!
Хай моє серце відродиться,
Хай відмолодніє!

Не дай холодному вітру
Пелюсток твоїх цілувати,
Будь співом весняної радості
Прокинься гласом Осанни!

18. ЦВІТ ІКСОРІЇ

Мені приснився дивний сон
Цієї ночі,
Що цвіт іксорії всихає
На балконі.

Я підливала його молитвою
І сльозами,
Аж віродився цвіт пурпуровий
У німбі слави.

Пробуджена, я навколішках
Благаю сили
Цвіт пурпуровий свого народу
Відмолити.

19. ПЛАЧ І СМІХ

Плач і сміх – данина людині
На дорогу життя,
Це дідизна моя весняна,
Як минає зима,

П'янке вино розмерзлих потоків
Навколо – пир!
Відкриє давні засохлі рани
І щем молодий.

Не можна завжди сонця бажати
За ковило дня,
Приймімо смх і сльози в дорозі
Як благодать.

20. РАНОК БЛАГОВІЩЕННЯ

Сьогодні
Квіт папороті
Рожевіє від ранку
На сході.

Блаватом
Кирея Діви
Небозвід покриває
На свято.

Предвічні
Надії світу
Променіють радістю
У світлі.

21. ОБІДНІЛИЙ СВІТ

Повідлітали хрущі, метелики,
Зозульки й бджоли...
Де вони ділися? Позникали
Весни узори.

Ми опинилися в обіднілому
Світі без чару,
Хто визволить наші безрадні душі
З темного Аду?

Хто нас потішить в страстях недолі,
На полі смерти?
Прийди Спасителю день відновити
Світлом воскресним.

22. ОЧИЩЕННЯ

Дозволь нам, Господи, перетривати
Усі зазіхання негоди:
Громи й блискавиці, посухи й тучі
Та хитрість недуги-корони.

Ми заслужили на Твою кару,
Це справедлива покута
За нашу невдячність, за самолюбство
Тверда, але цінна наука.

Дозволь очиститись перед Тобою
З горя гріха і пороку,
Хай прославляють вечірні дзвони
Наших задумів ясну погоду.

23. ЛЕЛЕКА

У далекому далі мене не згубить
Ніщо й ніхто,
Бо завжди ношу в любовному серці
Лелече гніздо.

Бережу в ньому своє дитинство:
Ліс і ручай,
І рідні пісні серед гамору світу
Мені звучать.

Мій клекіт, мов ревіт розмерзлого моря,—
Голос весни,
Провадить розгублених з ревні й безстежжя
До мети.

24. МУХОМОР І БОРОВИК

Червонолиций, пишний мухомор
За свою вроду
Очікував, як дар від царя лісу,
Зір корону,

Але її отримав бурий боровик,
Не ставши в черзі,
За свою скромність смаколика
На трапезі.

25. МЕСА h-moll

Κύριε ἐλέησον!
Тобі поклоняються
Гори і води,
Земля і небо!

Exaudi nos, Domine!
В кожну хвилину
Налий нам сили –
Вино духовне!

Господи, помилуй
Перо і кистку,
Лютню і книжку,
Твір і людину!

26. НЕЗАБУДЬКИ

Часом я разом з тобою
Гуляю в далекому гаю,
Де райки дають концерти
Й у травах високих співають.

То спогади, що відквітли,
Давно заморожені мрії,
Мов стукали б тихо об браму
Непрошені гості весільні.

Але марні незабудьки,
Які віночком не стали,
В поезії заяріють,
Мов пурпурові тюльпани.

27. СКАРБНИЦЯ

Де ділись за добу
Зі скарбниці природи
Хрущі й метелики,
Зозульки й бджоли?

Хто забрав собі дятлі,
Горобці та синиці,
Залишивши порожнє
Гніздо на калині?

Чи ми не покривдили
Равлика, райки,
Цвіркуна, саямандри,
Павука, чи мурашки?

Ми винні віддати
Звірині як птаху
Любов та опіку,
Братерство й повагу.

Щоб нам повернулися
Живі самоцвіти,
Пташня заспівала
Й серця розгоріли!

28. НАДХРЕСНИЙ РУШНИК

Як прокинеться перша година
Й заморгає досвітна зоря,
Небосхили зарожевіють
І засвітиться в травах роса.

Розвіються темні хмари,
Минеться гроза, як у сні,
В рушнику над хрестом заяріє
Хрестиковий прадавній узір.

Надхресний рушник витирає
Що в пекольному смутку живе,
І в промінні Госодньої ласки
Розквітне мій соняшний день.

29. СВЯТО

Ти наче в оновленім світі,
Співається навіть у сні,
Самотужки пишуться вірші
Далекій коханій душі.

Сьогодні збудилося свято:
У дзбані пухната верба,
Писанки на полиці сміються,
У вікно заглядає весна!

Мов нетлі дрібні відлітають
Вечірні бажання п'янки,
Залишаються тільки великі,
Освячені святом, святі.

30. САКСАГАН

Довкола мене – саксаган:
У безвість відлетіли
Наші духовні гри і співи,
Танцює самбу сатана.

Незнане воротило
Перекидає стрімголов
Життя, що бігло без угав
Погідно і щасливо.

Просімо помочі небес,
Щоб знову завітали
До нас кантати і хорали –
Та радість, що не мре.

31. ДВІ ГІЛКИ

Приношу тобі в подарунку
З Великоднем сьогодні
Дві гілки з кущів зелених
На моєму бальконі.

Одну з них благословили
Землею дві рідні могили,
Щоб фіялково - білим цвітом
Двобарво про неї свідчити.

Червоний розцвіт у другій
Дарую тобі за охоту
Для роздуму і для мрії
На поетичну розмову.

Манакá стане символом суму,
Іксорія – радості знам'ям,
Обі гілки – супутниці вірні
Нашого існування.

32. СЕЛЕЗЕНЬ.

Селезень, це такий кавалір,
Який гине без твого кохання:
Не спить, не їсть, пише вірші в розпуці
Й очікує ласки, мов свята.

Цей стан на взір епідемії
Подобає на лихо завзяте,
Але, мов квіти морозу на шибі,
Здебільша вневдовзі минає.

33. СПОГАД

Я не сумую, це дощ
На сухому лиці.
Усе майнуло зарання
У моєму житті.

Залишився тільки спогад,
А в ньому радість і сум
Розрадою розважають
Круглу мою самоту.

34. ДЗВІН

Дзвін голосить страшне і велике,
Що іншим язикам не дано,
Про пожар сповіщає людині,
Про облогу, про смерть і про свято.

У довгім барвистім житті
На звуки небесні чуйна,
Я слухала голос дзвона
Який лиш для мене лунав.

35. ПИСАНКА

Прийди до мене, Україно,
Горобиної ночі,
Коли блукаю над океаном
У безсонні.

Коли всі мрії мене покидають
В міражах кохання
Між тукани й мурахоїди
Серед свята.

Уявну писанку принеси –
Річ живодайну,
Хай з браку паски править мені
За розраду.

36. ВІЧНА ВЕСНА

Я прийду колись до тебе
В червоній сукенці
З ясином або олеандром,
Що квітнуть у серці.

Ми підемо нивами та лугами,
І юним гаєм,
Аби втішатися молодю весною,
Що не минає.

37. ДЕНЬ

День для людини – приз дорогоцінний
Благодайного неба,
Дорога до вічності, різнобарвна
Різнородна палета.

Молімося, щоб ми в вирі життя
Наш день цінували,
Щоб не в пронору дорога вела,
А в небесні блавати.

38. ВИШИВАНА ХМАРИНКА

Блаватами неба пливе хмаринка
У вишиваній сорочині
Понад морями в мережі з піни,
Що давніми мітами вкриті.

Внизу – міраклі трапез південних
З вахлярами у трощі бананів,
Поля мельонів та ананасів,
Сади помаранч і папаї.

Летить хмаринка над дивом природи,
Понад кокосовим гаєм...
«Де мої черешні й вишні?» – в тузі
Південного вітру питає.

39. РАНОК У РІО-ДЕ-ЖАНЕЙРО

Починають поволі
На всі гласи гудіти
Столичні органи.
Небосхили ясніють
У радіснім співі
Пташні над верхами.

Життя рожевіє,
Пливуть у незнане
Хмарини надгірні.
Лиш я не живу:
Потонула у мріях
Я пишу вірші.

40. ЩАСТЯ

Найбільше щастя то – ущасливити
Свою країну,
На мертвім полі серед негоди
Збудити усмішку.

Аби розквітли сади зів'ялі,
Водоспади заграли,
І повернулися юні герої
До рідної хати.

Молімося, бо ревно молитва
Приносить розраду,
Міняє горе на ясне щастя
Й затулює рану.

41. ВІРШІ

Мої вірші, як струї різних потоків,
Не мають одного мотиву,
Вони являються напризволяще
У ритмі життя без упину.

Вони залежні від почування,
Від різних настроїв погоди,
Чужі їм приписи одностайности,
Як правила моди й фасони.

Бажають бути без ароґантности,
Прості та всім зрозумілі.
Простіть їм, творителі фікси-факсів
В чужому, бездушному світі!

42. САМОПОВАГА

Серед диких звірів природи
Сірий вовк себе поважає,
Він не думає стати верблюдом,
Тигром, чи горностаєм.

Вовчинець мовчки розкаже
Про давню княжу садибу,
Гніздо козаків, Січових Стрільців,
Стару церкву і зрізану липу.

Запали вже в земю могили,
«Великий дім» розібрали,
Про вовче старинне плем'я
Легенда бродить світами.

43. ПОРАДИ

Часом слід заперечити
Погляд вигідної зграї:
Праця – не епідемія,
З праці ніхто не вмирає.

Коли в тебе високий тиск,
Не зараз шукай допомоги,
Тугіше свій пояс стисни
Й будь спонсором банку крові.

Зачекай, аж настане час
Признання й нагороди,
Не клади собі передчасно на голову
Золотої корони.

44. НЕ ЗАБУДЬ!

Не забудь з миром почати день,
Куштуючи кожну хвилину,
Довишивати вишиванку,
Дочитати відложену книгу.

Не забудь підляти в вазониках квіти,
Вмити посуд, стелити ліжко,
Змов «Отче наш» і «Богородице Діво»,
Завтра може бути запізно.

45. ОСІНЬ
(З.Л.)

Осінь – це жниво життя у повні,
Як достигає пшениця,
За море збираються журавалі,
У землю – стара людина.

Це час, як звозять до клуні плід,
Що золотився на полі,
І стане гордістю за труд щоденний
Жителям у рідному домі.

Вже осінь, Зоїнько! Вона нагадує
Кінчити труд, поспішати
Й везти до клуні Богом дану пшеницю,
Що ми за наш вік нажали.

46. ХЛІБ НАСУЩНИЙ

Бог не дав нам готового хліба,
Він дав нам родюче поле,
Щоб правило простором благодаті,
Як чайці широке море.

Щоб наші руки його багатили
Засівом жита й пшениці,
Аби достигле колосся стинали
Долоні в трудах мозолисті.

Плуг, серп і жорна – святе знаряддя
Навчають простої науки:
Молитвою й працею повсякчас
Класти на стіл хліб насущний.

47. ПРОХАННЯ

Дозволь мені, Господи, посадити
Високу тополю,
Щоб указувала здалека напрям
На биту дорогу.

Дай ласку, Спасителю , ще сьогодні
Посадити калину,
Щоб прикрасила мою дорогу
На путь щасливу.

Дозволь обсадити стежу життя
Підсніжником і первоцвітом,
Щоб провадила завжди з низів угору,
Де квітне світло.

48. ЛЮБОВ

Живемо в часі гріховних страстей
Пихи та самолюбства,
Наше кохання до дна просякла
Страшна отрута.

Просімо ласки в небесах
Нашій любові,
Щоб повернулася чиста роса
Душі та плоті.

49. СОНЯШНИК

Я посадила соняшник
Перед вікном світлиці,
Щоб завжди нас доторкали
Його чародійні хвилі.

Щоб заливали світлом
Наш ум, наші серце й душу,
Кріпили поета слово
Як і мудреця думку.

Хай соняшник світить сонцем
Й несе благодать оселі,
Та править символом щастя
У нашому творчому леті.

50. ЯСТРУБ

Яструб у бронзово-чорнім упіренні
Сидить на березі
І роздумує, котра з молодих ластівочок
Перша на черзі,

Бо він їх усіх одночасно
Ревно бажає
І мріє: гам-гам їх собі присвоїти,
Як вірний коханець.

Не знаю, чи таке спілкування –
Найблаженніше щастя,
Бо небезпечне ластівочкам буває
Ястьрубине кохання.

51. ДОВГЕ ЖИТТЯ

Я починала свою працю
Викладача літератури
В старому університеті,
Їздила вранці кораблем
Через затоку Гванабари
Й заслабла на легені.

За обрахунком лікарів
Чверть року дальшого життя
Давалось мені існувати...
Я вдячна своїм лікарям
І ревно молюся за них.
Вони вже давно повмирили.

52. CANTATE DOMINO

Славимо Господа! Величаймо
Ім'я Найсвятішого в вічності!
Хай радуються сонця, місяці й зорі
Сяйвом Його опромінені!

Як шумлять праліси, журчать потоки,
Водоспади безжурно регочуть,
Плугатар просить дощу на поле
А дівчина сонця на вроду.

Ти даєш кожному не тільки придане,
Що мірила щедра долоня...
Віддаймо гойно всією любов'ю
За дари Предвічного Бога.

ЗМІСТ:

1. РОЗРАДА
2. СТРАСТІ ВІД СВ. МАТЕЯ
3. СТРАСТІ ВІД СВ. ЙОВНА
4. ШПИЛЬ ГОРИ
5. КАРПАТСЬКА РАПСОДІЯ
6. ПРОВЕСНА
7. ПАМ'ЯТКИ
8. ЗОЛОТИЙ КУМИР
9. ВІДРОДЖЕННЯ
10. ПОЧАТОК ЛІТА
11. ПОЕЗІЯ
12. ДОБРОДІЙ І ЛИХОДІЙ
13. КУЩ МАНАКА́
14. ВЕЛИКА П'ЯТНИЦЯ
15. ПІД РОЗП'ЯТТЯМ
16. НАДІЯ
17. ПРОЛІСКИ
18. ЦВІТ ІКСОРІЇ
19. ПЛАЧ І СМІХ
20. РАНОК БЛАГОВІЩЕННЯ
21. ОБІДНІЛИЙ СВІТ
22. ОЧИЩЕННЯ
23. ЛЕЛЕКА
24. МУХМОР І БОРОВИК
25. МЕСА h-moll
26. НЕЗАБУДЬКИ
27. СКАРБНИЦЯ
28. НАДХРЕСНИЙ РУШНИК
29. СВЯТО
30. САКСАГАН
31. ДВІ ГІЛКИ
32. СЕЛЕЗЕНЬ
33. СПОГАД

34. ДЗВІН
35. ПИСАНКА
36. ВІЧНА ВЕСНА
37. ДЕНЬ
38. ВИШИВАНА ХМАРИНКА
39. РАНОУ У РІО-ДЕ-ЖАНЕЙРО
40. ЩАСТЯ
41. ВІРШІ
42. САМОПОВАГА
43. ПОРАДИ
44. НЕ ЗАБУДЬ!
45. ОСІНЬ
46. ХЛІБ НАСУЩНИЙ
47. ПРОХАННЯ
48. ЛЮБОВ
49. СОНЯШНИК
50. ЯСТРУБ
51. ДОВГЕ ЖИТТЯ
52. SANTATE DOMINI